

תת"ע 8441/01/14 - מדינת ישראל נגד בצלאל מליח

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 8441-01-14 מדינת ישראל נ' בצלאל מליח
בפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בצלאל מליח

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 29.4.13, הודעת תשלום קנס בגין שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב, בעת שהרכב בתנועה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 9.3.14, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העידו המתנדבות שביט רחל, עורכת הדו"ח ובר כהן, שערכה מזכר והוגשו הדו"ח, שסומן ת/1 והמזכר, שסומן ת/2.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 29.4.13, בסמוך לשעה 18:40, נהג הנאשם ברכב ברמת השרון ברחוב סוקולוב, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו לבית מספר 50, נצפה על ידי עדות התביעה כאשר הוא אוחז, בידו הימנית, טלפון נייד, בסמוך לבית החזה ומשתמש בו.

עדת תביעה מספר 1, הורתה לנאשם לעצור את הרכב ורשמה מפיו את הדברים הבאים: "אכלתי בייגלה".

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך לא אחז בטלפון נייד, אלא אכל בייגלה משקית שהייתה ברכב. לטענתו, בטלפון הנייד שברשותו, אין אפשרות להוציא שיחות אלא לקבל שיחות בלבד וכיוון שיש לו טלפון קבוע ברכב, לא היה לו צורך לאחוז במכשיר בידו.

לדברי הנאשם, מדובר בטעות בזיהוי.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עדות התביעה תיעדו באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. עדת תביעה מספר 1 פירטה בדו"ח מקום עמידת הניידת, כיוון נסיעת הנאשם, האופן בו אחז במכשיר הטלפון, ציינה כי נסעה אחריו, תוך שמירה על קש עין רצוף והורתה לו, באמצעות מערכת הכריזה, לעצור את הרכב. העדה גם ציינה כי ברכב היה מכשיר קבוע וכי את המכשיר הנייד, הכניס הנאשם לכיסו. עדת תביעה מספר 2, ציינה במזכר את כיוון נסיעת הנאשם, האופן בו אחז במכשיר הטלפון ואת הנסיעה אחרי רכבו.
2. עדותן של עדות התביעה הייתה עניינית, בהירה, עקבית, לא נסתרה בחקירה נגדית והשתיים עשו עלי רושם אמין.
3. גרסת הנאשם, מאידך, לא הייתה עקבית ואמינה. בדו"ח, טען הנאשם כי אכל בייגלה, במועד ההקראה, עת כפר במיוחס לו בכתב האישום, טען "לא זוכר שהשתמשתי בטלפון באמצע נהיגה" ובעדותו בבית המשפט, חזר לגרסה של אכילת בייגלה.
4. אין זה סביר כלל ועיקר בעיני, כי העדות ראו אדם מכרסם בייגלה וסברו כי הוא אוחז בידו טלפון נייד בצבע שחור או כהה, שכן, לא ניתן לבלבל בין השניים, לא מבחינת גודל, לא מבחינת חזות ולא מבחינת צבע.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ח' ניסן תשע"ד, 08 אפריל 2014, במעמד הצדדים